

AMICS DE LA SARDANA

DE L'AGRUPACIO EXCURSIONISTA ATALAIA

Vilanova i la Geltrú

Desembre del 1969

Bon Nadal!

En el Nadal celebrem quelcom més que una festa sentimental. Hi festegem tota una gesta d'esforç, de continuïtat, de sacrifici, d'abnegació, de generositat, portada a cap per Jesús.

Nosaltres, com a catalans i com a sardanistes, també hi tenim una bona meditació en aquestes festes, que ens lligui i ens comprometi a un treball més conscient, més efectiu, més comunitari en bé de la nostra terra.

En felicitar els nostres amics, amb llurs famílies, en aquest Nadal 1969 desitgem per a ells el millor en quant a progrés i el millor en quant a estimació vers les nostres coses per medi també de la continuïtat, del sacrifici, de l'abnegació, de la generositat.

Centenari de la Sardana a Tarragona

Del 20 al 28 de Setembre passat, aprofitant la Festa Major, per Santa Tecla, a Tarragona ha estat celebrat aquest Centenari, com una de les primeres ciutats que va adoptar la sardana creada per la intuïció de l'esperit musical de Pep Ventura. Així la sardana baixava des del Mar de Roses i d'Ampúries fins a l'Ebre, del Pirineu fins a la Plana. Cent anys de vigor que han estat portats a cap per unes entitats com el "Foment de la Sardana", diverses Cobles, l'Ateneu, l'Orfeó Tarragoní, i colles de sardanistes i ara continuat pel "Casal Tarragoní".

En l'arrelament de la sardana a Tarragona hi contribuïren, com és natural, les Agrupacions corals de Clavé: L'Euterpe, l'Amistat, l'Ancora, La il·lustració obrera. La primera Coblà que acudí a Tarragona,

en aquells anys, fou la "Coblà ampurdanesa".

Les festes del Centenari consistiren en un Misatge al Sardanisme, pronunciat a l'Ajuntament pel President de l'Obra del Ballet Popular, Lluís Moreno Pallí; 10 audicions de sardanes; concurs sardanista; concert de música catalana; missa del sardanisme; certàmen literari; emissions extraordinàries a Ràdio Tarragona i un gran festival de música i dansa a l'Auditori del Camp de Mart, front a les Muralles Ciclópies.

Certament, la commemoració tarragonina és digna i mereix l'aplaudiment. Es la demostració d'un amor a la sardana proclamat amb l'esforç i la voluntat d'una gent que sap tenir record i agraïment del passat i d'un jovent que prepara el futur.

Coneguem-nos

FRANCESC JUANOLA I REIXAC

Va néixer l'any 1891 a Tortellà (comarca de La Garrotxa). A's 8 anys va debutar com a fiscorn. Als 14 escrivia la seva primera sardana. Als 19 anys, junt amb tota la família, es traslladava a Manresa. Ell i els seus germans hi formaren la Coblà que fou coneguda amb el nom d'"Els Culleraires", perquè la tasca professional de la família era fer culleres de fusta. Anys després, fins avui, el nom de la Coblà fou "La Principal de Bages".

El Mestre Juanola moria a la mateixa Manresa el dia 3 de desembre del 1968. Al llarg de la seva vida escriví 600 sardanes, 250 harmonitzacions de ballets populars, etc. Les seves sardanes són d'una sensibilitat musical exquisida, fruit d'una capacitat i d'un amor entranyable a la nostra dansa i són apreciades per tots

els sardanistes de Catalunya. Expressen l'altura moral i espiritual d'ell. La seva sardana "El pantà d'Oliana" obtingué el Premi del Dia de la Sardana. Les seves instrumentacions per a ballets eren d'un gust extraordinari. Revaloritzava les senzilles melodies primitives,

Tot ell era esperit, humilitat. Era home senzill, que hom havia d'endevinar. La sardana, per tant, fou un dels seus grans amors de la seva vida. En fou com un apòstol. Algunes vegades, per exemple, havia baixat de l'entaulat, mentre la coblà tocava, per ensinistrar alguna rotllana que no sabia per on anave en quant a passos i a compassos. Sabé fer compartir al jovent el seu entusiasme per la dansa. Fou, en una paraula, una figura insigne dintre el camp sardanista.

CORRECCIÓ; NO, PASSATEMPS

Hi ha qui pot pensar que dedicar unes hores a ballar sardanes és un passatemps com un altre, com anar a jugar al futbolín o al billar, o una altra distracció qualsevol. Potser algú hi va amb aquest esperit. Però si veu l'ambient que el volta s'adonarà de la seva equivocació. I serà la millor meditació que li podrem ajudar a fer.

La sardana exigeix un ordre, una mesura, tant del conjunt com de cadascun dels balladors i fins i tot dels qui contemplen la ballada. Pensem que les persones que hi assisteixen i que, per l'edat, per la salut o pel que sigui no la ballen també formen part de la gran anella. Ells l'estimen le sardana! Normalment són persones que potser no tenen aptitud dansaire però el so de la cobla i la figura dels ballaires els entra al cor i hi gaudeixen i se n'omplen.

I nosaltres hem de correspondre a ells amb una correcció i una gentilesa i una bellesa que els la faci estimar més encara. El qui estima la sardana es fa apte per comprendre i valorar tot el que de bell, gentil i correcte hi ha en la vida. Es impossible, quan hi ha una vera edu-

cació sardanista, de passar insensible davant les manifestacions nobles que se'ns posen al costat o al davant nostre, al pas dels anys. Sardanisme i Vulgaritat són inconcebibles, irreconciliables. I si algú es trobés en aquest cas és que ha equivocat el camí, o es que encara està a les beceroles de la seva capacitat de persona.

Sardanista vol dir persona culta, ambiciosa de promocionar, d'entendre, de penetrar en l'esperit, en la melodia de les sardanes que es ballen o s'escolten. Es un jove o una noia que té ànsies d'anarse fent, d'anar-se assolint i vol formar-se uns coneixements, que serà la coneixença d'uns autors, saber copsar la diferent musicalitat de cadacun d'ells, que serà adonar-se de la bona interpretació d'un músic o d'una cobla, perquè conèixer els autors de sardanes és iniciar-se en tota una cultura musical i popular de Catalunya.

La sardana, en definitiva, és un esboç d'un conjunt de qualitats i de realitats de tota la terra nostra que han d'ésser coneguts i paladejats per tal que donin un plaer, una satisfacció.

VILANOVA I LA GELTRÚ

En una de les darreres edicions del Setmanari local hem llegit la suggerència feta pel Sr. J. Vallès sobre la necessitat que sigui reconegut el nom autèntic de la nostra ciutat, com està fent en aquests moments la nostra veïna Vilafranca del Penedès. Ens adherim plenament a aquesta petició i creiem que el Centre d'Estudis, la nostra primera institució cultural, ho auria d'acollir amb tot amor.

En honor a la veritat, la Circular social de l'A. E. ATALAIA ja fa mesos que hi ve insistint. Es bona cosa que s'en vagi prenent consciència. Ara, els homes que dirigeixen el Centre ho han d'estudiar, de canalitzar, de treballar-hi per fer-ho possible, car és evident que el primer en aquesta vida, d'un home o d'un poble, és saber com realment hom s'anomena.

Dia de Sant Esteve: Audició, a càrrec de la Cobla SITGETANA, al migdia. No hi falteu!

NOVETATS
INFANTILS

TINA

Tel. 293 12 19

Rambla, 60 - 62

VILANOVA I LA GELTRU

**Tintoreria
Albà**

peces urgents
neteja des en 6 hores

M. Tomás, 14 - 16 - Tel. 2930676

**SASTRERIA
GONELL**

J. Fonell

un nom,
una garantia

Confecció ràpida i acurada

Rambla del Caudillo, 100
Tel. 293 05 32

VILANOVA I LA GELTRU
(Barcelona)